

வானத்திலிருந்து உண்டான சத்தம்

THE VOICE FROM HEAVEN

“என் ஜனங்களே, நீங்கள் அவளுடைய பாவங்களுக்கு உடன்படாமலும், அவளுக்கு நேரிடும் வாதைகளில் அகப்படாமலும் இருக்கும்படிக்கு அவளைவிட்டு வெளியே வாருங்கள்” - வெளிப்படுத்தல் 18:4

நம் பாடத்தின் ஆதார வசனம், சொல்லர்த்தமான பாபிலோன் நகரத்தைக் குறிக்காமல், வெளிப்படுத்தல் புத்தகத்தில் விவரிக்கப்பட்டுள்ள அடையாளமான பாபிலோன் நகரத்தைக் குறிக்கின்றது என்பதை மேலே உள்ள வேத வாக்கியத்தின் அமைப்பானது காண்பிக்கிறது. பாபிலோன் என்கிற பதமானது, போலி சபை அமைப்புகளில் உள்ள பல்வேறு தப்பறைகளின் ஒருமுக சிந்தையைக் குறிக்கின்றது. அது வெளிப்படுத்தலில் “தாய் மற்றும் சேய்கள்” என உருவகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இதன் ஆதி அமைப்புக்கு கர்த்தரால் வழங்கப்பட்ட நாமம் “மகா பாபிலோன், வேசிகளுக்கு தாய்” என்பதாகும். இவ்வாறு இந்த நாமம் முழு (குடும்ப) அமைப்புமே வார்த்தையின் ஒவ்வொரு அர்த்தத்திலும் சட்டவிரோதமானது என்பதைத் தெரிவிக்கின்றது. அவள் பரலோக மணவாளனைப் புறக்கணித்துவிட்டு, உலகத்தை வெறி கொள்ளச்செய்யும் உணர்வை மழுங்கடிக்கும் பானத்தை தனது “பாத்திரத்தில்” கலந்திருந்தாள். இதைக்கண்டு கர்த்தருடைய பரிசுத்தவான்களும் கூட திகைத்தார்கள் - வெளிப் 17:1-6.

அப்போஸ்தலர்கள் “நித்திரையடைந்த” பிறகு, தேவனுடைய பிள்ளைகள் உபதேசம் மற்றும் நடைமுறைகளில் தப்பறையினால் மெல்ல மெல்ல அடித்துச்செல்லப்பட்டனர். இது இருண்ட யுகங்களில் அதன் உச்சகட்டத்தை அடைந்தது. மாபெரும் அமைப்பொன்று வளர்ச்சியடைந்து, குழப்பம் மற்றும் அந்தகாரத்திற்கு இட்டுச்சென்றது. இவ்வளவு நூற்றாண்டுகளில், இந்த அமைப்புடன் இணைக்கப்பட்டிருந்த ஒவ்வொருவரும் மாய்மாலக்காரர்களோவென்று நாம் நினைக்க வேண்டியதில்லை. மாம்சீக இஸ்ரவேல் ஜனங்கள் உண்மையில் நேரடி அர்த்தமுள்ள பாபிலோனுக்குச் சிறைப்பட்டுப் போனதைப்போல, தங்கள் மத்தியில் சில உண்மையான கர்த்தருடைய பரிசுத்தவான்களைக் கொண்டிருக்கும் ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேல் ஜனங்களும் கூட, ஆவிக்குரிய பாபிலோனுக்குச் சிறைப்பட்டுப் போயிருக்கின்றனர். இவர்களில் சிலர் விடுதலைபெற விரும்பினாலும், இதில் சிலருக்கு என்ன செய்வதென்று தெரியவில்லை.

நாம் சீர்திருத்தக் காலப்பகுதிக்கு வருகையில், பாபிலோனிலிருந்தும், அதன் தப்பறைகளிலிருந்தும் முற்றிலும் விடுபடுவதற்குப் பதிலாக, பின்னர் உருவான பல்வேறு அமைப்புகளோ, தாங்கள் பிரிந்துவந்த தாய் அமைப்பின் ஆவியை கணிசமான அளவினைப் பெற்றிருக்கவே செய்தார்கள் என்பதாகக் காண்கிறோம். “தாயிடம்” வெளிப்பட்ட அதே உபத்திரவப்படுத்தும் உணர்வானது, ஓரளவு சேய்களிலும் வெளிப்பட்டு வந்திருக்கின்றது. அடிமைப்படுத்தும் சக்தியானது, இடைக்காலத்திலிருந்து (அந்நாளைநடவடி வகை), சீர்திருத்தத்தின் காலம் வரை நீட்டிக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே இன்றைய கிறிஸ்தவ உலகம் என்றழைக்கப்படுவதைப் பார்க்கையில், தற்போதுள்ள நிலைமைகளைச் சித்தரிக்க, குழப்பம் (medieval times) என்கிற வார்த்தையைப்

பார்க்கிலும் வேறொரு சிறந்த வார்த்தையைப் பயன்படுத்திட முடியாது என்று காண்கிறோம்.

இந்த பாபிலோனிய அமைப்பில் தேவனுடைய உண்மையான பிள்ளைகள் இன்னும் இருக்கிறார்கள். ஆனால் பிரித்தெடுக்கப்படும் காலத்தில் நாம் இருக்கிறோம். பாபிலோனில் இன்னும் எஞ்சியுள்ளவர்கள் விரைந்து வெளிவரவேண்டும். தேவனுடைய பிள்ளைகளில் சிலர், இந்த யுகம் முழுவதும் பாபிலோனில் இருந்திருக்கிறார்கள் என்கிற உண்மையானது, தேவன் ஏன் பாபிலோன்மீது சற்று அக்கறை வைத்திருந்தார் என்பதை நமக்குக் காட்டுகிறது. அவருடைய பரிசுத்தவான்கள் பல நூற்றாண்டுகளாக அங்கு கிட்டத்தட்ட அடிமைகளாக இருந்திருக்கின்றனர். தேவன் பாபிலோனுடன் எவ்வகையிலும் அல்லது எந்த அளவிலும் கையாள்வதற்கு இதுவே காரணமாகிறது.

பாபிலோன் சமுத்திரத்தில் எறியப்படுதல்

தற்போதைய யுகத்தின் முடிவில் தேவன் பாபிலோனை முற்றிலுமாக நிராகரிக்கும் ஒரு காலம் வரவிருக்கின்றது என்பது பற்றிய ஒரு தீர்க்கதரிசனமாக, நமது ஆதார வசனத்தின் அமைப்பு உள்ளது. இந்தக் காலத்தைப் பற்றி வெளிப்படுத்தலில் நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள காட்சியில், அமைப்புக்களை கர்த்தர் நிராகரிக்கும் காரியமானது, “பாபிலோன் விழுந்தது! விழுந்தது!” என்ற வார்த்தைகளில் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. அவர் வாயினின்று அவளை வாந்திபண்ணினபடியால், சர்வ வல்லமையுள்ளவர் இப்போது தம்முடைய உண்மையான ஜனங்களை, “அவளைவிட்டு வெளியே வாருங்கள்” என்றழைக்கிறார். இந்த அறுவடைக் காலத்தில், உண்மையுள்ளவர்கள் பாபிலோனிலிருந்து தங்களை விடுவித்துக் கொண்டுவருகிறார்கள். பிரிக்கும் வேலையானது கிட்டத்தட்ட முடிவுக்கு வந்துவிட்டது. விரைவில், வேத வாக்கியத்தில் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளபடி, அராஜகத்தின் “சமுத்திரம்” போலி அமைப்புக்களை விழுங்கவிருக்கிறது. பாபிலோன் “பெரிய எந்திரக்கல்லைப்போல் சமுத்திரத்தில் எறியப்பட” இருக்கிறது (சங்கீதம் 46:2; எரேமியா51:62-64; வெளிப்பாடு18:21). இந்த தீர்க்கதரிசனங்கள் மிக விரைவில் எதிர்காலத்தில் நிறைவேறுமென்று நாங்கள் நம்புகிறோம்.

பெயரளவிலான சபையானது, இனி ஒருபோதும் ஒரு தனித்துவமான நிலையில் உலகத்திற்கு மேலாக நிற்பதில்லை. அவளுடைய சில ஊழியக்காரர்கள் தாங்கள் இயேசுவை உலக இரட்சகர் என்று நம்புவதில்லை என்று அறிவிக்கிறார்கள். மனிதனே அவனுடைய சொந்த இரட்சகன் என்று அவர்கள் கூறுகிறார்கள். மனுக்குலத்தின் சமூக எழுச்சியை அவர்கள் நம்புகிறார்கள். இந்த எழுச்சியானது அவர்களின் பார்வையின்படி, சரியான மனிதர்களைச் சரியான இடத்தில் வைப்பதன் மூலமும், பெண்ணுக்கு உரிமையை வழங்குவதன் மூலமும் மற்றும் பிற சமூக சீர்திருத்த முறைகளின் மூலமும் வர வேண்டுமென்கிறார்கள். என்ன ஒரு வருந்தத்தக்க நம்பிக்கை!

இப்போது சபைகளிலிருந்து வெளியேவரும்படி அவருடைய ஜனங்களை அழைக்கும் தேவனுடைய சத்தத்தை நாம் எவ்வாறு அடையாளம் காணலாம்? எந்த விதத்தில் நாம் அவருடைய சத்தத்தைக் கேட்போம்? என்று சிலர் கேட்கலாம். எல்லா பாவங்களிலிருந்தும் மற்றும் பாவ நிலைமைகளிலிருந்தும் தங்களைப் பிரித்துக் கொள்ளும்படிக்குத் தேவன் தம்முடைய ஜனங்களுக்குக் கட்டளையிடுகிறார் என்று நாங்கள் பதிலளிக்கிறோம். நம்முடைய முன்னோர்கள் இந்தச் சத்தத்தைக்

கேட்கவில்லை, பாவத்தின் இந்த நிலையைப் பார்க்கவுமில்லை. அந்த சத்தம் அப்போது உண்டாயிருக்கவில்லை. சீர்திருத்தக் காலத்தில்கூட இந்த தப்பறையின் சிக்கல்கள் தெளிவாகக் கண்டறியப்படவில்லை. ஆனால் இப்போது, இந்த அறுவடைக் காலத்தின்போது, பெயரளவிலான சபைகளின் போதனைகள் முற்றிலும் தப்பறையானவை தெய்வீக நோக்கத்தையும், தெய்வீக குணாதிசயத்தையும் முற்றிலும் தவறாகச் சித்தரித்துள்ளன என்பதை நம்மால் மிகத் தெளிவாகக் காணமுடிகிறது. பாபிலோனானது உபதேச தப்பறைகளாலும், சீரழிவுகளாலும் நிரம்பியுள்ளதையும், உலகத்தின் ஆவியால் நிரம்பியுள்ளதையும் நம்மால் இப்போது உணரமுடிகிறது.

அறிவு பொறுப்பையும் கொண்டு வருகிறது

மேலும், தேவனுடைய திட்டத்தின் காலங்களும் வேளைகளும் இப்போது தெளிவாக்கப்பட்டுள்ளன. இந்தத் தப்பறையான அமைப்புகள் கர்த்தரால் நிராகரிக்கப்படுமென்று முன்னறிவிக்கப்பட்ட காலத்தில் நாம் இப்போது வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம் என்று நமக்குக் காண்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இவைகளையெல்லாம் நாம் காணும்போது, நாம் இந்த அமைப்புகளை விட்டு வெளியே வரவேண்டாமா? “அவளைவிட்டு வெளியே வாருங்கள்” என்ற தேவனுடைய சத்தம் இதுவே. இச்சத்தம் இப்போது பேசுவதை நாம் கேட்கிறோம். வெளிப்படுத்தலின் இந்த தீர்க்கதரிசனமானது இப்போது நிறைவேறி வருகிறதைக் காண்கிறோம். ஆனால், ஆண்டவரே, பாபிலோனில் **R5478 : page 180**

எங்களுக்குப் பல மதிப்புமிக்க நண்பர்கள் உள்ளனர். அவர்களை அங்கு விட்டுவிட எங்களுக்கு மனமில்லை. பாபிலோன் என்றால் என்ன என்பதைக் காட்ட நான்கள் முயற்சித்தோம். ஆனால் அவர்கள் செவிசாய்க்க மாட்டார்கள். இவர்களையெல்லாம் விட்டுவிட்டு இவர்களுக்கு எதிரான நிலைப்பாட்டை எடுப்பது எங்களுக்குப் பேரிழப்பாக இருக்கும். நான்கள் வெளியே வர வேண்டுமா? எங்கள் நண்பர்கள் எங்களை பைத்தியக்காரர்கள் என்று நினைப்பார்கள்! என்று எவரேனும் ஆட்சேபணை தெரிவித்தால், இதற்கு கர்த்தருடைய பதில்: “அவளைவிட்டு வெளியே வாருங்கள்” அல்லது அவளுக்கு நேரிடும் வாதைகளில் அகப்படுங்கள்” என்பதாகும்.

இதைக் காணும்வரையில் நீங்கள் அவளுடைய பாவங்களுக்கு பங்காளிகள் அல்ல. நீங்கள் பாபிலோனில் பிறந்தீர்கள், நீங்கள் முன்பு புரிந்துகொள்ளாததற்கு கர்த்தர் உங்களை பொறுப்பேற்கச் செய்வதில்லை. ஆனால் நீங்கள் இப்போது எவ்வளவு நன்றாகப் புரிந்துகொள்கிறீர்களோ, அந்தளவிற்குப் பொறுப்பும் உங்களுக்கு இருக்கின்றது. சத்தியம் எது, அசத்தியம் எது என்பதை நீங்கள் கண்டும், நீங்கள் இன்னும் பாபிலோனிலேயே தங்கி, உங்கள் செல்வாக்கு மற்றும் பணங்களால் அவளுக்கு ஆதரவாக இருந்தால், நீங்கள் மிகவும் குற்றவாளியாக இருப்பீர்கள். கர்த்தருடைய சத்தத்தைக் கேட்கும்போதே நீங்கள் அவளைவிட்டு வெளியேவரத் தவறினால், நீங்கள் அவருக்கு முற்றிலும் உண்மையுள்ளவர்களாக இல்லை என்பதையே அது குறிக்கின்றதாயிருக்கும். நீங்கள் அவருடைய பிள்ளைகளாக இருக்கலாம், ஆனால் பூமிக்குரிய இழப்புக்குப் பயந்து நீங்கள் கர்த்தருக்குக் கீழ்ப்படியத் தவறினால், அது அவருடைய தயவைக் காட்டிலும் இவை உங்களுக்கு மிகவும் விலையுயர்ந்தவை என்பதையே நிரூபிக்கும். மேலும் அவர் மாயக்காரர்களைக் கையாள்வது போல் உங்களையும் கையாள்வார்; அவர்களின் அனுபவங்களில் நீங்களும் ஒரு பங்கினைப் பெறுவீர்கள்.

வாந்திபண்ணிப் போடப்பட்ட அமைப்புகளின் பாவங்களை உயர்த்தி, அவர்களுக்கு உங்கள் செல்வாக்கைக் கொடுப்பதன் மூலம் நீங்கள் அவற்றை அங்கீகரிப்பீர்களென்றால், நீங்கள் நிச்சயமாக பாபிலோனின் வாதைகளில் அகப்படுவீர்கள். இது நியாயமான எச்சரிக்கையாகும். தேவைப்பட்டால், ஒவ்வொரு நெருங்கிய தொடர்புகளையும் விட்டுவிடுவதும், தேவனுக்கு உண்மையாயிருப்பதும், பாபிலோனின் தப்பறைகளிலிருந்தும் பாவங்களிலிருந்தும் விடுபடுவதும் ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவரின் கடமையென நாங்கள் புரிந்துகொள்கிறோம். அவளுடைய நியாயத்தீர்ப்புக்கான காலம் வந்தாயிற்று.

பாபிலோனின்மீது வரும் வாதைகள் வேதனையான உபத்திரவங்களாகும். இதன் முடிவில் அரசியல், சமூகம், பொருளாதாரம் மற்றும் மதம் போன்றவற்றின் தற்போதைய ஒழுங்குமுறை முழுமையாகத் தூக்கியெறியப்படும். வெவ்வேறு சீருடைகளின் கீழிருக்கும் அதன் பல்வேறு கட்டங்களிலுள்ள ஒழுங்குமுறைகளானது, ஒரே நோக்கத்தையுடையவை. இவைகளின் ஆர்வங்களானதும் ஒரே மாபெரும் கொள்கையில் ஒன்றுபட்டுள்ளன. பூமியின் பிரபுக்கள், இராஜாக்கள் மற்றும் அவர்களின் ஆதரவாளர்கள் பாபிலோனின் ஒரு மாபெரும் சேனையாக இருப்பார்கள். அதற்கு விரோதமாக திரளான ஜனங்களைக் கொண்டிருக்கும் மற்றொரு பரந்த சேனையிருக்கும், இந்த இரு மாபெரும் படைகளுக்கு இடையிலான மோதல், உலகத்தின் தற்போதைய ஒழுங்குமுறையை அராஜகநிலைக்குள் கொண்டுவரும்.

தற்கால சத்தியத்தின் சத்தம்

அப்படியானால் தேவ பிள்ளைகளை வரும் இந்தச் சத்தத்தைக் கேட்டிருக்கிறார்களா? என்பது ஒரு முக்கியமான கேள்வியாகிறது. அனைவரும் இதுவரை கேட்டிருப்பதாக நாங்கள் நினைக்கவில்லை என்று இதற்கு பதிலளிக்கிறோம். இதனிமித்தமாக, அவளுடைய பாவங்களில் பங்கேற்றவர்களாக, ஆனால் அறியாமையினாலும், அறிவில் குறைவுபடுவதனாலும் குழப்பமடைந்த சில கிறிஸ்தவர்கள் இன்னும் பாபிலோனில் இருக்கிறார்கள். நாம் இந்த அழைப்பை ஒரு விசேஷித்த செய்தியாக அறிவிக்கலாமா? என்று கேள்வி எழலாம். இதற்கு எங்களுடைய பதில்: அது எங்களுடைய கருத்தல்ல. எங்கள் கருத்து என்னவென்றால், இது ஒரு விசேஷித்த செய்தியாக அறிவிக்கப்பட்ட இடங்களில், விளைவு பொதுவாக எந்நோக்கத்திற்காக அறிவிக்கப்பட்டதோ, அதிலிருந்து வேறுபட்டதாக இருந்தது; இது பலரைக் கோபமேற்படுத்துகிறது. நீங்கள் எந்த அதிகாரத்தில் எங்களைப் பாபிலோன் என்றழைக்கிறீர்கள், எந்த அதிகாரத்தால் எங்களை “வெளியே வாருங்கள்” என்று சொல்கிறீர்கள்? என்று கேட்கிறார்கள்.

கர்த்தரே பாபிலோனிலிருந்து தம்முடைய ஜனங்களை வெளியே வரவழைப்பவர் என்பது நமது கருத்தாகும். இந்த அழைப்பு குறிப்பாக வானத்திலிருந்து உண்டான ஒரு சத்தமென அங்கீகரிக்கப்படவேண்டும். வானத்திலிருந்து உண்டான இந்த சத்தமென்பது என்ன? வெளிப்படையாக ஏற்ற கால சத்தியமே இந்த சத்தம். காலங்கள் மற்றும் வேளைகளுடன் வேத வாக்கிய உபதேசங்களுடைய ஒரு விளக்கக்காட்சியே அந்தச் சத்தமாகும். யுகம் முழுவதும் குழப்பமும் தப்பறையும் இருந்தபோதிலும், சத்தியமானது முன்பைக் காட்டிலும் தெளிவாக இருக்கிற அறுவடைக் காலத்தில் நாம் இப்போது இருக்கிறோம் என்பதைக் காட்டுகிறது. தப்பறைகள் நிறைந்த, குழப்பம் நிறைந்த ஓர்

அமைப்பை நாம் ஆதரிக்க வேண்டுமா, வேண்டாமா? என்பதைப் பற்றி இந்தச் சத்தியத்தின் சத்தமானது நமக்குக் கூறுகின்றது.

அப்படியானால், பாபிலோனிலிருந்து வெளியே வருவதற்கு நாம் எவ்வழியில் தேவனுடைய செய்தியை கொடுக்கவேண்டும்? நாம் அவர்களுக்கு சத்தியமாகிய வெளிச்சத்தை காண்பிக்கவேண்டும். ஆராய்ச்சிக்கான வாய்ப்பை நாம் அவர்களுக்கு முன் வைக்கவேண்டும். மேலும் இந்த விஷயங்களைத் தாங்களாகவே நிரூபிக்க அவர்களை ஊக்குவிக்கவேண்டும். சத்தியத்தையும் அவர்களிருந்த அடிமைத்தனத்தையும் அவர்கள் காண்கையில், இந்தக் கட்டுக்களை உடைத்துக்கொண்டு கிறிஸ்துவுக்குள் சுதந்திரமாக நிற்பதில் அவர்கள் மகிழ்ச்சியடைவார்கள். பின்னர், சரியான மனப்பான்மையிலிருக்கின்ற கர்த்தருடைய ஜனங்கள் அனைவரும் சுதந்திரமாக நிற்கவேண்டும் என்பதையும், தாங்கள் சபைப் பிரிவுக்குரிய வெறியிலிருந்து வெளியே வரவேண்டும் என்பதையும், தாங்கள் பாபிலோனாக இல்லாமல், மாறாக தேவனுக்கான தங்கள் நிலைப்பாட்டை எடுக்கும்போது, தாங்கள் பாபிலோனுக்குரியவர்கள் என்று உரிமை கோருவதனால், கர்த்தரை தவறாக சித்தரிக்கிறவர்களாக இருக்கக்கூடாது என்பதையும் காண்பிக்கின்ற சத்தமாக இது இருக்கும்.

சத்தியத்திற்கு உண்மைத்தன்மையோடிருத்தல் எனும் சோதனை

இந்த நிலைப்பாடானது யுகங்களைப் பற்றிய தெய்வீகத் திட்டத்தை, சத்தியத்தை முன்னெடுத்துச் செல்வதைக் குறிக்கும். ஒருவன் பாபிலோனின் உண்மையான தன்மையைப் பார்த்துவிட்டு, பொதுவான வழியில் தன் நடக்கையை உடையவனாயிருந்து அவன் அங்கேயே தரித்திருந்தால், அது சத்தியத்தைச் சமரசம் செய்வதாக மாத்திரமே முடிந்திருக்கும். உலகத்துக்குரிய ஞானியாயிருந்து, சில காலம் அங்கேயே தரித்திருந்து, அவர் பிரபலமடையவும், மனிதர்களின் கனத்தைப் பெறவும் தொடரக்கூடும். ஆனால் சத்தியத்தைப் பார்த்தும், அதைப் புரிந்துகொண்டபிறகும் ஒருவர் பாபிலோனில் **R5479 : page 180** தொடர்ந்திருந்தால், அவர் நிச்சயமாக அறிவொளியால் பிரகாசிப்பிக்கப்படாத ஒருவரைக் காட்டிலும் பெரிய பாவியாக இருப்பார்.

சத்தியத்தைப் பிரகடனஞ்செய்வதில் நம்முடைய சொந்தக் கடமையைச் செய்வதைத் தவிர்க்கவேண்டும் என்பதல்ல எங்களது கருத்து. மாறாக, தேவையற்ற விரோதத்தைத் தூண்டுவதைத் தவிர்க்கவேண்டும் என்பதே எங்களது கருத்தாகும். ஏனென்றால், தப்பறையிலிருப்பவர்கள் தப்பறையைக் குறித்து இலகுவாக தாழ்த்திப் பேசுவதை தாங்கிக்கொள்ளும் நிலையில் இருப்பதில்லை. “அவளைவிட்டு வெளியே வாருங்கள்” என்று ஒருவர் அவர்களின் காதில் தெரிவிப்பதற்கு முன்பே, அவர்கள் சரியான மனநிலையில் இருக்கவேண்டும். அவர்கள் நம்மைக் குறித்து நம்மிடம் விசாரித்தாலும்கூட, நாம் நேர்மறையாக அதிகம் பேசிவிடக்கூடாது. மாறாக பின்வருமாறு சொல்லவேண்டும்; இப்போது என் அன்பான சகோதரரே! அல்லது சகோதரியே! நீங்கள் தேவனுடைய சத்தத்தைக் கேட்டிருப்பீர்களானால், பல்வேறு சபைப் பிரிவுகள் தப்பறையிலிருப்பதை நீங்கள் உணர்ந்திருந்தால், நீங்கள் வெளிப்படையாக உங்கள் கடமையை உணர்வீர்கள். நீங்கள் அவர்களைச் சேர்ந்தவரென்று முன்பு ஒருமுறை நீங்கள் சொல்லியிருந்தீர்கள். இப்போது நீங்கள் அவர்களைச் சார்ந்தவரல்ல என்பதைப் பார்த்தால், அதனை அவர்களுக்கு சொல்லிவிடவேண்டும். ஆனால் நீங்கள் எப்போது

பார்ப்பீர்கள், எப்போது கேட்பீர்கள் என்பதை வேறொருவர் உங்களுக்குச் சொல்லக்கூடாது. நீங்கள் சத்தியத்தைக் கேட்டும் நம்பியுமிருந்து, நீங்கள் பாபிலோனிலேயே தரித்திருப்பீர்களானால், நீங்கள் அவளுடைய பாவங்களுக்கு பங்காளிகளாகி விடுவீர்கள், மேலும் அவர்களிலிருக்கும் சராசரியான ஒருவரைக் காட்டிலும், அதிக குற்றமுடையோராக இருப்பீர்கள். இந்த சத்தத்தை நீங்களே கேட்கும்போது இந்த சத்தம் உங்களுக்குச் சரியானதையும் தவறானதையும், சத்தியத்தையும் தப்பறையையும் காண்பிக்கும் “வெளியே வர” உங்களுக்குத் தேவையான தைரியமும் கிடைக்கும் என்பதில் எந்தச் சந்தேகமுமில்லை.

சத்தியத்திற்கு நேரான பாபிலோனின் மனப்பான்மை

ஆனால் தற்கால சத்தியத்தின் சத்தத்தைக் கேட்பவர்களும், பாபிலோனிலிருந்து வெளியே வருவதற்கான அழைப்பிற்கு கீழ்ப்படிபவர்களும் பொதுவாக துன்புறுத்தலுக்கு உட்படுத்தப்படுகிறார்கள். நம்முடைய கர்த்தரின் நாட்களில், யூதர்களிலிருந்து வந்த விசுவாசிகளில் சிலர், ஜெப ஆலயங்களிலிருந்து புறம்பாக்கப்பட்டிருந்தனர். நம்முடைய கர்த்தருடைய ஊழியத்தின்போது நடந்த ஒரு குறிப்பிட்ட நிகழ்வை இங்கு நாம் நினைவுகூருகிறோம். பிறவிக் குருடனாக இருந்த ஒருவரிடம், அவருக்கு எப்படி பார்வை திரும்பக் கிடைத்தது என்று கேட்கப்பட்டது; அவர் இயேசுவை அறிக்கை பண்ணினபோது, மதத் தலைவர்கள் அவரை ஜெப ஆலயத்துக்குப் புறம்பாக்கினார்கள்(யோவான் 9:22,44). அதே ஆவி, அதே நிலைமை அப்போஸ்தலர்களுக்கும் ஏற்பட்டதாகத் தோன்றுகிறது.

இருண்ட யுகம் முழுவதும் வெளிச்சத்திற்கு உண்மையாக இருந்தவர்கள் சபைக்குப் புறம்பாக்கப்பட்டிருந்தனர். வெளிச்சத்தைச் சுமப்பவர்களைப் புறம்பாக்க சபையின் விசுவாசப் பிரமாணங்களும் நடைமுறைகளும் மனசாட்சிக்கு தடைவேலிகளாக இருந்தன. சத்தியத்திற்கு உண்மையாயிருந்தவர்கள் சபையைவிட்டு நீக்கப்பட்டனர். அல்லது சபைவிரோதிகளென கொல்லப்பட்டனர். சீர்திருத்தக் காலத்திற்குப் பிறகும் இந்த நிலை ஓரளவுக்கு தொடர்ந்தது. செர்வெட்டஸ் (Servetus) என்னும் ஒரு சகோதர கிறிஸ்தவர், கம்பத்தில் கட்டப்பட்டு எரிக்கப்பட்ட கொடூரமான மரணமானது கால்வின் (Calvin) என்பவரால் ஏற்பட்டது என்பது நாம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் காரியத்திற்கு நல்ல ஓர் உதாரணமாகும். “உங்களை ஜெபஆலயங்களுக்குப் புறம்பாக்குவார்கள் மேலும் உங்களைக் கொலை செய்கிறவன் தான் தேவனுக்குத் தொண்டு செய்கிறவனென்று நினைக்குங்காலம் வரும்” என்று இயேசு கூறியிருக்கிறாரே. செர்வெட்டஸின் மரண தண்டனை நமது கர்த்தருடைய வார்த்தைகளின் சொல்லர்த்தமான நிறைவேற்றத்திற்கு ஓர் உதாரணமாகும்.

ஜெப ஆலயங்களில் ஆளுகை செய்தவர்கள் எப்பொழுதும் கெட்டவர்களாக இருந்திருக்கவில்லை. மாறாக தவறாகப் புரிந்துகொண்ட மனிதர்களாக இருந்தார்கள். கிறிஸ்தவர்களை வலுக்கட்டாயமாக சிறையிலடைக்கவும், பரிசுத்த ஸ்தேவானின் மரணத்தை அனுமதிக்கவுஞ்செய்த, தர்சு பட்டணத்தானாகிய சவுலும் அவ்வாறுதான் **R5479 : page 181**

இருந்தார். எனவே, எவரும் அறிவொளி பெற்று, தங்களது வெளிச்சத்தைப் பிரகாசிக்கச் செய்யும்போது, நமது நாளின் சபைகளிலும் அவ்வாறு நிகழும். “இருள் ஒளியைப் பகைக்கிறது” என்பது எப்போதும் உண்மையாக இருந்துள்ளது போன்று, இப்போதும் உண்மையாகத்தான் உள்ளது. நீங்கள் எங்களுடன் இருந்தால் இந்த விஷயங்களை

முன்வைக்க மாட்டீர்கள் என்று அவர்கள் கூறுகிறார்கள். எனவே தேவனுக்கு உண்மைத்தன்மையோடு இருப்பவர்கள் இவ்வழிமுறைப்படி ஜெப ஆலயங்களைவிட்டு வெளியேற்றப்படுகிறார்கள். உண்மையில், உண்மையுள்ளவர்கள் இப்போது “வெளியேவர்” அழைக்கப்படுகிறார்கள்.

“உங்களைப் பகைக்கிற உங்கள் சகோதரர்”

ஆனால் முந்தைய நாட்கள் பெற்றிராத ஒரு தனித்தன்மை நாம் வாழும் நாட்களுக்கு இருக்கிறது. மற்றவர்கள் இருளில் இருக்க, சத்தியத்தின் இந்த தூண்டுகிற சத்தம், தேவனுடைய சத்தமாக, மனசாட்சியின் சத்தமாக, அறிவொளியின் சத்தமாக இருந்து, தேவனையும், அவருடைய குணாதிசயத்தையும், அவரது திட்டத்தையும், வார்த்தையையும் தவறாக சித்தரிக்கிற பாபிலோனிலிருந்து நம்மை வெளியே அழைக்கிறது என்கிற தெய்வீகத் திட்டம் மிக அழகாய் இருப்பதை நம்மால் பார்க்கமுடிகிறது. நம்முடைய காலத்தில் அவர்கள் உச்சகட்டத்திற்கு செல்லக்கூடும், ஆனால் நாம் அறியோம். சமூகரீதியாக கொல்லவும், திருச்சபை ரீதியாக கொல்லவும் ஒருவேளை சரீர ரீதியாகக் கொல்லவும் கூட தயங்க மாட்டார்கள். இதுவரை தேவ ஜனத்திற்கு நேரிட்ட அனைத்து துன்புறுத்தல்களும், கிறிஸ்தவர்கள் என்று கூறிக்கொள்ளும் சக விசுவாசிகளிடமிருந்து வந்தவையாகும். “என் நாமத்தினிமித்தம் உங்களைப் பகைத்து, உங்களை அப்புறப்படுத்துகிற உங்கள் சகோதரர், கர்த்தர் மகிமைப்படுவாராக என்கிறார்களே, அவர் உங்களுக்குச் சந்தோஷம் உண்டாகும்படி காணப்படுவார்; அவர்களோ வெட்கப்படுவார்கள்” - ஏசாயா 66:5.

இவர்கள் ஒருநாள், அவர்களின் தவறை உணர்வார்கள் என்பதில் நாங்கள் மகிழ்ச்சியடைகிறோம். அந்த நாள் வெகுதொலைவில் இல்லை. நமக்கு எதிரானவர்கள் பழிவாங்கப்படவேண்டும் என்று உணருவதற்குப் பதிலாக, நாம் அவர்களுக்காக மிகவும் அனுதாபங்கொள்ள வேண்டும். அவர்களுடன் அல்ல, அவர்களுக்காக அனுதாபங்கொள்ளவேண்டும், நம்முடைய கர்த்தருடைய நாளில் யூதர்களுடன் இருந்ததுபோலவே, இவர்களுடனும் இருக்கிறது என்பதை நாம் உணரவேண்டும். அந்த யூதர்களும் அவர்களுடைய ஆட்சியாளர்களும் தாங்கள் என்ன செய்கிறோமென்பதை அறிந்திருக்கவில்லை. அறிந்திருந்தால் அவர்கள் வெட்கப்பட்டிருப்பார்கள். எப்படி தர்சு பட்டணத்தானாகிய சவுல் தான் செய்ததை உணர்ந்தபோது வெட்கப்பட்டாரோ, அதேபோல இவர்களும் உயிர்த்தெழுந்து வருகையில் தாங்கள் செய்ததை உணரும்போது வெட்கப்படுவார்கள். அதுபோலவே இன்றைய நாளில் குருடாக்கப்பட்டிருப்பவர்களுடன் இருக்கும். “சிலர் நித்திய நிந்தைக்கும், இகழ்ச்சிக்கும் விழித்து எழுந்திருப்பார்கள்” (தானி 12:2). கர்த்தர் மற்றும் அவருடைய உண்மையுள்ளவர்களின் உபத்திரவங்களில் அவர்களுடைய பங்குக்கு முறையான மனந்திரும்புதலைக் காண்பிக்கும்வரை, இந்த இகழ்ச்சி நீடிக்கும்.

தேவையான அறிவின் அளவு

அறிவின் மதிப்பை நாம் நிச்சயமாக மிகவும் உயர்வாகப் பாராட்டுகிறோம். அதோடு கூட, “அறிவு” (மாத்திரம் இருக்குமானால்) இறுமாப்பை உண்டாக்கும், அன்போ பக்திவிருத்தியை உண்டாக்கும்” (1 கொரி 8:1) என்ற பரிசுத்த பவுலின் கூற்றின் உண்மைத் தன்மையையும் நாம் நினைவில் கொள்கிறோம். ஆயினும் கிருபையில் வளர்வதற்கு அறிவு அவசியமாகும். தெய்வீகக் குணாதிசயத்தின் அழகை நாம் உணர்ந்தால்

மாத்திரமே, நாம் தேவனை மதித்துணர முடியும். எனவே அவர் திரையை விலக்கி, நம்முடைய புரிதலின் கண்களுக்கு தம்மை மேன்மேலும் வெளிப்படுத்துகிறார் என்பதற்காக நாம் மகிழ்ச்சியடைகிறோம்.

சிந்தையினுடைய திறனானது எல்லாரிடத்திலும் ஒரேமாதிரியாக இருப்பதில்லை என்று நாம் காண்கிறோம். சிலரால் சத்தியத்தை அதிக அளவில் பெற்றுக்கொள்ள முடிகின்றது, அதே சமயம் மற்றவர்களால் சிறிதளவில் மாத்திரமே கிரகிக்க முடிகின்றது. ஒருவர் தான் பெற்றுக்கொள்ளும் திறனைக் காட்டிலும் அதிகமான அறிவு அவருக்குத் தேவைப்படாது. தேவன் தம்முடைய ஜனங்களைத் தம்முடைய குமாரனாகிய நம் கர்த்தருக்குரிய குணாம்சத்தின் சாயலின்படி நியாயந்தீர்க்கிறாரே தவிர, அவர்கள் என்ன அறிந்திருக்கிறார்கள் என்பதன்படி அல்ல. அறிவு மிகவும் முக்கியமானது, மிகவும் அவசியமானது என்றாலும், புரிந்துகொள்ளுதலின் முழு நிறை அதிகாரத்தை ஒருவரும் பெற்றிருக்கவில்லை. தற்கால ஜீவியத்தில் எவரும் பரிபூரண அறிவு பெற்றிருக்கவில்லை. நமது நித்திய முடிவானது, நமது அறிவைச் சார்ந்திருக்குமானால், நாம் ஒவ்வொருவருமே குறைவுபட்டோராயிருப்போம். ஆயினும் கூட கர்த்தருக்குரியவர்கள் அனைவரும் தற்கால சத்தியத்துடன் தொடர்புக்குள்ளாகக் கொண்டுவரப்படுவார்கள் என்றும், அதன்மூலம் நியாயந்தீர்க்கப்படுவார்கள் என்றும் நாங்கள் நம்புகிறோம். அறிவை அடைந்தவர்கள், அதனுடன் இணைந்துள்ள பொறுப்பைத் தட்டிக்கழிப்பதற்கான, அல்லது சத்தியத்தை மறுதலிப்பதற்கான, அல்லது ஒளியைக் கண்டபிறகும் தேவ பயமின்றி வாழ்வதற்கான ஒரு மனப்பான்மையைக் காட்டுபவர்கள், இவ்வாறு தங்களது தகுதியின்மையை வெளிப்படுத்துவோராயிருப்பர்.

அப்போஸ்தலராகிய பவுல், கிறிஸ்துவுக்குள்ளான உண்மையுள்ளவர்களிடம் பேசுகையில், “சகோதரரே, அந்த நாள் திருடனைப்போல உங்களைப் பிடித்துக் கொள்ளத்தக்கதாக, நீங்கள் அந்தகாரத்திலிருக்கிறவர்களல்லவே, நீங்களெல்லாரும் வெளிச்சத்தின் பிள்ளைகள்” (1தெச5:4,5) என்று கூறுகிறார். கர்த்தருடைய உண்மையான ஜனம் சத்தியத்தைப் பற்றிய அறிவுக்குள்ளாக வருவார்கள் என்று அவர் சுட்டிக் காட்டுவதாகத் தோன்றுகிறது. இது, அனைத்து சத்தியங்களும் தேவை என்று பொருள்படாது, மாறாக, பரிசுத்தமாகுதலுக்கு போதுமான அளவு இருந்தால் போதும் என்று குறிப்பிடுகிறது. அதிக அளவு திறனுடைய ஒருவருக்கு அதிக அளவு அறிவு தேவையாயிருக்கும், மற்றும் உட்கிரகிக்கவும் முடியும். சிறிய அளவு மனத்திறன் கொண்ட ஒருவருக்கோ குறைவான அளவே தேவைப்படும்.

கர்த்தருடைய ஜனங்கள் எல்லாக் காலங்களிலும் கிரகித்துக்கொள்வதற்கு, சில அடிப்படைக் கோட்பாடுகள் உள்ளன. உதாரணமாக, ஒரு தேவன் மாத்திரமே இருக்கிறார். “திரித்துவம்” என்ற கோட்பாட்டைப் பற்றிக்கொண்டிருப்பவர்கள்கூட, தேவன் ஒருவரே என்று அறிவிக்கிறார்கள். இவ்வாறு அவர்கள் தங்களுக்குள் முரண்பட்டாலும், சத்தியத்தை குறிப்பிடத்தக்க அளவு பெற்றுள்ளனர். பாவத்திற்கான தண்டனையைப் பொறுத்தவரையில் இப்படியாகவே உள்ளது. பாவத்திற்கான தண்டனை நித்திய வேதனை என்று நம்முடைய முன்னோர்கள் நினைத்தபோது, தாங்கள் சரியானதை தீர்மானித்திருக்கிறோமென்று எண்ணினார்கள். தங்களுடைய கருத்து சரியானது என்று நிலைநாட்ட முயற்சித்து, இதை நீதியின் தண்டனை என்றார்கள். ஆனால் இந்த அடிப்படைக் கொள்கைகளுடன் தப்பறையும் பெருமளவு கலந்துள்ளது. முழு உலக மனுக்குலமும் வஞ்சகங்களின்கீழ்

இருந்துவருகிறது. இப்போது விழித்துக்கொண்டிருக்கும் நாம், உண்மையில் நம்முடைய தேவன் நமக்குக் கொடுத்த சில விலையேறப்பெற்ற செய்திகளைப் பற்றி நாம் எந்தளவு அறியாமையில் இருந்துள்ளோம், எவ்வளவு குறைவாகவே அறிந்திருந்தோம், என்பதைக் கண்டு உண்மையில் ஆச்சரியப்படுகிறோம்.

“அழகையும் பற்கடிப்பும்”

ஆனால் முழு அறிவைப் பெறுவதற்கு முன்பும் நாம் தேவனுடைய பிள்ளைகளாக இருந்தோம். அதுபோல, முழுமையான அறிவு இல்லாமல் மற்றவர்களும் கூட தேவனுடைய பிள்ளைகளாக இருக்க சாத்தியமுள்ளதென்று நாங்கள் நம்புகிறோம். சுவிசேஷ யுகத்தின் அறுவடையில் நாம் வாழ்ந்துவருகிறோம், தேவன் சத்திய அறிவை பூமியெங்கும் பரவச் செய்துவருகிறார். அதே நேரத்தில் எதிராளியானவன் தெய்வீகச் செய்தியைக் கற்பதிலிருந்து ஜனங்களைத் தடுக்க, தன்னால் முடிந்த அனைத்தையும் செய்துவருகிறான். எச்சரிக்கையற்றவர்களின் கண்களைக் குருடாக்குவதற்கு ஏதுவாக, அவதூறுகளின் தூசியை எழுப்பிவருகிறான்.

தேவனுடைய பிள்ளைகள் மனித பாரம்பரியமாகிய, ஆடை நீக்கிய பாலிலும், உமியிலும் ஜீவிக்க முயற்சிக்கிறார்கள். கிறிஸ்துவுக்குள்ளான சகோதரர்கள், தேவனுடைய வார்த்தையில் வழங்கப்படும் சுத்தமான போஜனத்திற்காக பசியால் வாடுகிறார்கள் என்று நாங்கள் நம்புவதனாலேயே, நாங்கள் அவர்களுடன் தொடர்பு கொண்டு உதவ முயற்சிக்கிறோம். இல்லையெனில், சத்தியத்தை வெளியரங்கமாக்கும் அனைத்து விசேஷித்த முயற்சிகளையும் நாங்கள் கைவிட்டுவிடுவோம். ஏனென்றால் மேசியாவின் இராஜ்யம் விரைவில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டவுடன், வேதாகமத்திலுள்ள சத்திய அறிவுக்குள்ளாக வருவதற்கு அனைவருக்கும் சாதகமான சூழ்நிலைகள் இருக்குமென்பதை நாங்கள் அறிவோம்.

ஏறக்குறைய நம்மீது வந்திருக்கும் நாட்களானது, கர்த்தருடைய ஜனங்களில் அநேகருக்கு “அழகையையும் பற்கடிப்பையும்” நிச்சயமாகக் கொண்டுவரும். ஏனென்றால், தப்பறைக்காக நிற்பவர் எவராயினும், அவர் தேவனுக்கு விரோதியாகவே இருப்பார். அவர்கள் ஒரு மாபெரும் உபத்திரவக் காலத்திற்குள்ளாகச் செல்ல உள்ளனர். அது அவர்களின் சொந்த தவறினாலேயாகும். நம்மில் சிலர், தேவனுடைய சத்தத்தை அறுவடையின் ஆரம்பத்தில் கேட்டோம், எனவே நமக்கு முன்பே அதற்கான பொறுப்பு அடைந்திருந்தோம். சிலர் பின்னாளில் கேட்டனர். சிலர் தற்போது, பாபிலோனின் பாவங்கள் தண்டிக்கப்பட உள்ளன என்பதையும், அவர்கள் தெய்வீக தயவைப் பெறவேண்டுமானால், அவர்கள் வெளியே வந்து தேவனுடைய பக்கம் இருக்கவேண்டும் என்பதையும் பற்றி இப்போது கேட்டுவருகிறார்கள். இந்தச் செய்தியை மேலும் ஒலிக்கச் செய்ய வேண்டும் என்ற வாஞ்சையினாலேயே, சிருஷ்டிப்பின் நிழற்படக் காட்சியை (Photo drama of Creation) தயாரிக்கும்படி எங்களை இயக்கினது. இதனால் படிக்காதவர்கள்கூட இதைப் பார்த்து புரிந்துகொள்ளமுடியும். தேவ பிள்ளைகள் ஒவ்வொருவருக்கும் எந்த அளவிற்கு தனது சொந்த பொறுப்பை அங்கீகரிக்க அது உதவுகிறதோ, அது கிறிஸ்தவர்களாக அவர்களின் தற்போதைய கடமையை அவர்களுக்குச் சொல்லும் தேவனுடைய சத்தத்தைக் குறிக்கிறதாயுள்ளது.

நான் வருகிறேன் என்பதை நீங்கள் கேட்டவுடன் உங்களால்
 விழித்தெழு முடியுமா?
 உங்கள் இருதயத்தின் சந்தோஷம் உங்கள் கண்களைப்
 பிரகாசிக்குமா?
 எத்தனை விலைகொடுத்தாகிலும், புயல் வீசும் கடலின் உச்ச
 அலைகள்மீது நீங்கள் நின்றாலும், வெளியே வந்து என்னை
 சந்திக்க உங்களால் கூடமா?
 நான் அழைக்கும்போது நீங்கள் திரும்பி, உங்கள் குழந்தைப்
 பருவத்தின் வீட்டையும், உங்கள் இருதயத்துக்கேற்ற
 நண்பர்களையும் விட்டுவிட்டு சந்தோஷமாக வெளியே வர முடியுமா?
 என் வாக்குறுதியைத் தவிர வேறு எதையும் நம்பாமல், அவர்கள்
 அன்பிலிருந்து விலகி, உங்களை எனக்குக் கையளித்து, மரிக்க
 முடியுமா?
